

LA LLUFA

NO ESTÀ TAN GAGA COM SEMBLA

Biden indulta al seu fill de pecats presents, passats i futurs

Durant quatre anys Trump ha estat acusant al President, al Senat, al Congrés i a la justícia americana de prevaricació, corrupció i falsedat cada vegada que li queia un nou presumpte delictes per prevaricació, corrupció i falsedat. Durant el mateix temps, Biden somreia –no se sap si paternalment o perquè se li escapaven els pets– i denunciava el cinisme de l'ex President. Paral·lelament durant els mateixos quatre anys, el fill del President Biden –una joia de nom Hunter– es carregava totes les lleis vigents a qualsevol dels estats americans. Es drogava, tenia la casa plena d'armament pesat, cometia frau fiscal, posava banyes a les dones amb les que s'havia casat i presumptament, feia trampes al pòquer.

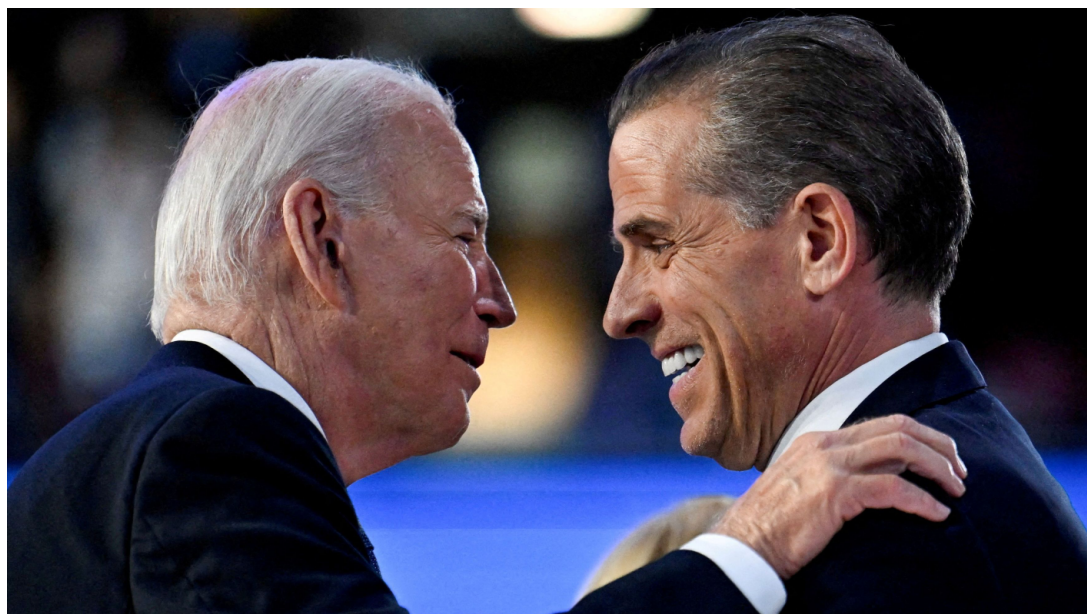
Cada vegada que podia, Biden oposava als crits històrics de Trumps, el seu compromís i confiança en els estaments de justícia americans i negava que pensés indultar al seu filllet Hunter. La moral i el respecte per la llei de Biden versus la immoralitat de Trump. Un gran exemple (molt americà tanmateix).

compassió que mai no provocarà Trump un dels sonats més importants de l'univers polític.

I justament ara, quan el tarannà de Biden podia oferir un últim servei a l'esperança de fer política, quan començàvem a preferir un lapsus de memòria que els insults i les mentides del que serà futur President, Biden recupera el gust del poder i per reial decret absolt de tota culpa al bandarra del seu fill Hunter. Una última decisió que serveix per posar en una única olla a tots els polítics i totes les tendències.

Segur que com a pare, Biden té raons més que justificables per perdonar al seu fill, més segur encara el flac favor que ha fet als ciutadans de bona fe, que es sentien orgullosos de que el seu candidat podia ser vell i una mica trastocat, però honest. No, diran ara, és com l'altre. I més o menys, tindran raó. LLUFA.

A Biden li queden dos telenotícies. Les evidents limitacions físiques i mentals han evitat que es presentés a un nou mandat. Imatge patètica la que transmetia els darrers temps mirant a l'oblit i fingint un pas lleuger però a moments també una imatge tendra, que inclinava a una